

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΘΕΜΑ: ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ

A. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Το 1992 η Ολυμπιακή Αεροπλοΐα (Ν.Π.Ι.Δ. - θυγατρική της Ολυμπιακής Αεροπορίας) προσέλαβε Ιπτάμενους Χειριστές προκειμένου να τους απασχολήσει ως εποχικό προσωπικό. Ο αριθμός τους ανήλθε τελικά σε 37. Οι συμβάσεις τους ανανεώθηκαν τα επόμενα χρόνια, δίχως πάντως η συνολική διάρκεια της ετήσιας απασχόλησής τους να υπερβεί ποτέ το νομοθετικά προβλεπόμενο ανώτατο χρόνο. Την 31η Μαρτίου 1996 έληξε η τελευταία ανανέωση. Η Ολυμπιακή Αεροπλοΐα επιθυμεί να απασχολήσει εφεξής τους εν λόγω Χειριστές με σύμβαση αορίστου χρόνου, αναζητά δε πρόσφορη νόμιμη διαδικασία, προκειμένου να συνάψει με αυτούς συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

B. ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ο ν. 2190/1994 οργάνωσε το πλαίσιο που διέπει το σύστημα διορισμών και προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα. Στο άρθρο 14 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του και απαριθμούνται οι υπηρεσίες που υπόκεινται σε αυτόν. Στην παρ. 2 θεσπίζονται και ορισμένες εξαιρέσεις. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση (I) προβλέπεται με ρητό ορισμό ότι οι πιλότοι της Ολυμπιακής Αεροπορίας δεν υπάγονται στο σύστημα προσλήψεων του εν λόγω νόμου. Η ρύθμιση επεκτάθηκε, εξάλλου, το 1994 και στις θυγατρικές της εταιρείες, δηλαδή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και την Ολυμπιακή Τουριστική (άρθρο 4 παρ. 4 του ν. 2271/1994). Στη συνέχεια, εκδόθηκε τον Ιούλιο του 1994, η υπ' αριθμ. 236 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου "Έγκριση διορισμών και προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα από 1 Αυγούστου 1994 έως 31 Ιουλίου 1995" (Β' 115), η ισχύς της οποίας ανανεώθηκε και συνεπώς εξακολουθεί να ισχύει. Σε αυτήν ορίσθηκε ότι διορισμοί ή προσλήψεις που αφορούν τους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 υπόκεινται στην έγκριση είτε του Πρωθυπουργού είτε του Υπουργικού Συμβουλίου, έπειτα από σχετική εισήγηση τριμελούς επιτροπής Υπουργών. Ως προς το εξεταζόμενο

στη συγκεκριμένη περίπτωση ζήτημα προβλέπεται, στην παρ. 5 του άρθρου 2 της ενλόγω απόφασης, ότι: "Προτάσεις υπαγόμενες στις εξαιρέσεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, εφόσον απαιτείται η έγκριση του Πρωθυπουργού ή του Υπουργικού Συμβουλίου, υποβάλλονται μόνο δια της Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου χωρίς τη μεσολάβηση της κατά την παρ. 2 Επιτροπής".

Γ. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

1. Για την εξεύρεση λύσης στο υπόψη ζήτημα προτάθηκαν δύο εναλλακτικές λύσεις. Σύμφωνα με την πρώτη, θα έπρεπε να ζητηθεί από την τριμελή επιτροπή του Υπουργικού Συμβουλίου (άρθρο 2 παρ. 2 της υπ' αριθμ. 236/1994 Π.Υ.Σ, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε στη συνέχεια) έγκριση για πρόσληψη 37 Ιπταμένων Χειριστών με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Πρόκειται για τη γνωστή διαδικασία που ακολουθείται σε κάθε διορισμό ή πρόσληψη, κατ' εφαρμογή του ν. 2190/1994, η οποία περιγράφηκε προηγουμένως. Η επιλογή δεν φαίνεται πάντως ορθή για δύο κυρίως λόγους. Εν πρώτοις η εξεταζόμενη περίπτωση καταλαμβάνει αποκλειστικά προσλήψεις εξαιρούμενες ρητά από την εφαρμογή του νόμου. Η υπαγωγή της επομένως στην προηγούμενη έγκριση του Πρωθυπουργού ή του Υπουργικού Συμβουλίου, δεν είναι, κατά την ορθότερη άποψη, αναγκαία. Αλλά και αν ακόμη γινόταν αποδεκτή η άποψη αυτή, θα προκαλούνταν ίσως δυσχέρειες στη μισθοδοσία τους. Πράγματι, η έγκριση της πρόσληψής τους από αναρμόδιο όργανο, θα δικαιολογούσε ενδεχομένως την άρνηση του Παρέδρου να εγκρίνει τις δαπάνες της μισθοδοσίας τους.

2. Ως δεύτερη εναλλακτική λύση προβάλλει η έναρξη και η ολοκλήρωση της διαδικασίας στο εσωτερικό της Αεροπλοΐας. Συγκεκριμένα, το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας θα μπορούσε με απόφασή του, εκτιμώντας ότι οι συγκεκριμένοι Χειριστές - δηλαδή μόνον όσοι είχαν προσληφθεί ως εποχιακοί και απασχοληθεί στη συνέχεια με διαδοχικές ανανεώσεις - ικανοποιούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, να μετατρέψει τις συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου. Η λύση αυτή ενδέχεται πάντως να αποτελέσει αφορμή για την περιγραφή και υπέρβαση των περιορισμών του ν. 2190/1994 και από άλλους φορείς.

3. Με αυτόν τον τρόπο θα διακυβεύονταν ίσως η πραγμάτωση του σκοπού του νόμου. Σχετικός κίνδυνος δεν φαίνεται ωστόσο να υφίσταται εν προκειμένω. Πράγματι, η περίπτωση που αντιμετωπίζεται είναι σαφώς εξαιρετική και αφορά προφανώς εντελώς ειδική κατηγορία προσωπικού, η οποία εξαιρείται ρητώς από

το ρυθμιστικό πεδίο του νόμου. Υπό αυτά τα δεδομένα, η υιοθέτησή της αντιμετωπίζει κατά τρόπο αποτελεσματικό το εξεταζόμενο ζήτημα.

Αθήνα, 22 Απριλίου 1996